

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS
2005 m. vasario 15 d.*

Byloje T-229/02

Kurdistano darbininkų partija (*Kurdistan Workers' Party*) (PKK),

Kurdistano nacionalinis kongresas (*Kurdistan National Congress*) (KNK), įsteigti
Briuselyje (Belgija),

atstovaujami *barrister* M. Muller, *barrister* E. Grieves ir *solicitor* J. Peirce,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Vitsentzatos ir M. Bishop,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

palaikomą

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos J. Collins, vėliau – R. Caudwell, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ir

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos C. Brown ir P. Kuijper, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusių į bylą asmenų,

dėl prašymo panaikinti 2002 m. gegužės 2 d. Tarybos sprendimą 2002/334/EB, įgyvendinantį Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir susivienijimams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2001/927/EB (OL L 116, p. 33), ir 2002 m. birželio 17 d. Tarybos sprendimą 2002/460/EB, įgyvendinantį Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį sprendimą 2002/334/EB (OL L 160, p. 26)

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai N. J. Forwood ir S. Pappasavvas,

kancleris H. Jung,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

- 1 Iš bylos medžiagos matyti, kad Kurdistanio darbininkų partija (*Kurdistan Workers' Party*) (PKK) buvo įsteigta 1978 m. ir, siekdama, kad būtų pripažinta kurdų laisvo apsisprendimo teisė, pradėjo ginkluotą kovą su Turkijos vyriausybe. Pagal rašytinius O. Ocalan parodymus 1999 m. liepą PKK vienašališkai paskelbė paliaubas, pasilikdama teisę į savigyną. Pagal tuos pačius parodymus 2002 m. balandį PKK kongresas, siekdamas įtvirtinti šį veiksmų krypties pokytį, nusprendė: „nuo 2002 m. balandžio 4 d. bet kuri „PKK“ vardu vykdoma veikla nutraukiama – po šios datos ji bus laikoma neteisėta“ (ieškinio 2 priedas, 16 punktas). Kurdų mažumos vardu norint demokratiškai pasiekti politinius tikslus buvo įsteigtas naujas susivienijimas – Kurdistanio Laisvės ir Demokratijos Kongresas (KADEK) (*Kongreya Azadî ş Demokrasiya Kurdistan*). KADEK pirmininku buvo išrinktas A. Ocalan.

2 Kurdistano nacionalinis kongresas (*Kurdistan National Congress*) (toliau – KNK) yra trisdešimt organizacijų jungiantis susivienijimas. KNK tikslas – „stiprinti kurdų vienybę ir bendradarbiavimą visuose Kurdistano regionuose ir remti jų kovą dėl kurdų tautos svarbiausių interesų“ (KNK įstatų 7 straipsnio A dalis). Pagal rašytinius KNK pirmininko S. Vanly parodymus PKK vadovas buvo vienas iš tų, kurie skatino KNK įsteigimą. PKK buvo KNK narys, o atskiri PKK nariai iš dalies finansavo KNK.

3 Manydama, kad siekiant įgyvendinti Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliuciją 1373 (2001) Bendrijai buvo būtina imtis veiksmų, 2001 m. gruodžio 27 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2001/360/BUSP dėl kovos su terorizmu (LO L 344, p. 90) ir Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, p. 93).

4 Bendrosios pozicijos 2001/931 2 straipsnyje nustatyta:

„Europos Bendrija, neviršydama Europos Bendrijos steigimo sutarties jai suteiktų įgaliojimų, įsako įšaldyti priede išvardytų asmenų, grupių ir organizacijų lėšas ir kitą finansinį turtą ar ekonominius išteklius.“

5 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybą priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių, taikomų tam tikriems asmenims ir susivienijimams siekiant kovoti su terorizmu.

6 Pagal Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnį:

„1. Išskyrus atvejus, kai leidžiama pagal 5 ir 6 straipsnius:

- a) visos lėšos, kitas finansinis turtas ir ekonominiai ištekliai, priklausantys į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktam fiziniam ar juridiniam asmeniui, grupei ar susivienijimui, arba jų valdomi ar disponuojami, yra iššaldomi;

- b) į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktam fiziniam ar juridiniam asmeniui, grupei ar susivienijimui neleidžiama nei tiesiogiai, nei netiesiogiai naudotis arba savo naudai disponuoti jokiais lėšomis, kitu finansiniu turtu ir ekonominiais ištekliais.

2. Išskyrus atvejus, kai leidžiama pagal 5 ir 6 straipsnius, į šio straipsnio 3 dalyje nurodytą sąrašą įtrauktam fiziniam ar juridiniam asmeniui, grupei ar susivienijimui arba jų naudai draudžiama teikti finansines paslaugas.

3. Taryba, veikdama vienbalsiai, nustato, peržiūri ir keičia fizinių ar juridinių asmenų, grupių ir susivienijimų, kuriems taikomas šis Reglamentas, sąrašą vadovaudamasi Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 1 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse išdėstytomis nuostatomis; į tą sąrašą įtraukiami:

- i) fiziniai asmenys, kurie įvykdo arba kėsinaisi vykdyti bet kurį teroro aktą, jame dalyvauja arba padeda jį įvykdyti;

ii) juridiniai asmenys, grupės ar susivienijimai, kurie įvykdo arba kėsinaisi vykdyti bet kurį teroro aktą, jame dalyvauja arba padeda jį įvykdyti;

iii) juridiniai asmenys, grupės ar susivienijimai, valdomi arba kontroliuojami vieno ar daugiau iš i ir ii punktuose nurodytų fizinių ar juridinių asmenų, grupių ar susivienijimų; arba

iv) fiziniai ir juridiniai asmenys, grupės ar susivienijimai, veikiantys vieno ar daugiau iš i ir ii punktuose nurodytų fizinių ar juridinių asmenų, grupių ar susivienijimų vardu arba nurodymu.

7 2002 m. gegužės 2 d. Taryba priėmė sprendimą 2002/334/EB, įgyvendinantį Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį sprendimą 2001/927/EB (OL L 116, p. 33). Šiuo sprendimu PKK įtraukiamas į Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje nustatytą sąrašą (toliau – ginčijamas sąrašas).

8 Pareiškimu, įregistruotu Nr. T-206/02, KNK pareiškė ieškinį dėl sprendimo 2002/334 panaikinimo.

9 2002 m. birželio 17 d. Taryba priėmė Sprendimą 2002/460/EB, įgyvendinantį Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2002/334/EB (OL L 160, p. 26). PKK pavadinimas liko ginčijamajame sąraše. Tarybos sprendimais šis sąrašas buvo reguliariai atnaujinamas.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 10 Pareiškimu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija įregistravo 2002 m. liepos 31 d., KNK, atstovaujamas S. Vanly, ir PKK, atstovaujama O. Ocalan, pareiškė šį ieškinį dėl sprendimų 2002/334 ir 2002/460 (toliau – ginčijami sprendimai) panaikinimo.
- 11 2003 m. birželio 17 d. Nutartimi Jungtinei Karalystei ir Komisijai buvo leista įstoti į bylą Tarybos pusėje.
- 12 Taryba, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, atskiru dokumentu šioje byloje pateikė prieštaravimą dėl priimtumo. Ieškovai ir Komisija per nustatytą terminą pateikė savo pastabas dėl šio prieštaravimo. Jungtinė Karalystė tokias pastabas pateikti atsisakė.
- 13 Taryba, palaikoma Komisijos, Pirmosios instancijos teismo prašo:
- pripažinti ieškinį nepriimtiniu,
 - priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.
- 14 Ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

- sprendimą dėl prieštaravimų priimti kartu su galutiniu sprendimu,
- pripažinti ieškinius nepriimtinais,
- panaikinti ginčijamus sprendimus ir, nepatenkinus pirmųjų reikalavimų, pripažinti Reglamentą Nr. 2580/2001 neteisėtu,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtimumo

Šalių argumentai

- 15 Pirmiausia Taryba pažymi, kad ieškinys pateiktas PKK ir KNK vardu. Jame niekur nenurodyta, kad O. Ocalan ir S. Vanly savo vardu dalyvauja byloje.
- 16 Taryba ir Komisija teigia, kad ieškinys dėl Sprendimo 2002/334 pareikštas pavėluotai.
- 17 Taryba mano, kad PKK negali pareikšti ieškinio, nes ši ieškovė paskelbė nutraukusi savo egzistavimą. Taryba nurodo, kad ši pastaba nedaro įtakos padariniams, kurie atsiranda kiekvienai valstybei narei dėl tariamo PKK likvidavimo. Komisija mano, kad nėra pateikta pakankamų įrodymų, jog būtų galima daryti išvadą, kad O. Ocalan gali teisėtai atstovauti PKK.

- 18 Dėl KNK Taryba pateikia *lis pendens* prieštaravimą dėl tų pačių šalių, dalyko ir pagrindų, nurodytų pareikštuose ieškiniuose (bylose T-206/02 ir T-229/02). Sprendimas 2002/460 tik daro aktualesnį ginčijamąjį sąrašą. Komisija teigia, kad ieškovai nepateikė jokio įrodymo dėl naujo fakto buvimo arba dėl jų atvejo pakartotinio nagrinėjimo, dėl ko nebūtų galima Sprendimą 2002/460 laikyti patvirtinančiu ankstesnį sprendimą. Taryba mano, kad jeigu tinkamu procesu ieškovai siektų išplėsti arba pakeisti jų pirminį prašymą papildant jį nauju aktu (1982 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Alpha Steel prieš Komisiją*, 14/81, Rink. p. 749, 8 punktas), šis pakeitimas būtų tik formalus, nes juo ankstesnio sprendimo nuoroda tik būtų pakeista paskesnio sprendimo nuoroda. Taryba praneša, kad Reglamentas Nr. 2580/2001 yra ginčijamas tik papildomai ir kad šia teisių gynimo priemone šio reglamento panaikinti nebus galima.
- 19 Papildomai Taryba, palaikoma Komisijos, teigia, kad KNK nėra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ginčijamais sprendimais. Taryba dar kartą primena, kad KNK nėra nurodytas ginčijamajame sąraše. KNK argumentas, kad PKK įtraukimas į ginčijamąjį sąrašą pažeidžia jo politinį veiksmingumą ir patikimumą, yra per daug neaiškus ir pagrįstas prielaida. Draudimas perduoti lėšas į ginčijamąjį sąrašą įtrauktiems susivienijimams yra visuotinai taikomas. Tai, kad KNK dėl jo glaudžių ryšių su PKK galėjo nesilaikyti šio draudimo, negali jį pakankamai teisiškai individualizuoti. Pagaliau KNK negalėjo remtis savo narių kolektyvinių interesų gynimu, nes jo tikslas yra kur kas bendresnis.
- 20 Pirmiausia ieškovai nurodo keturias pastabas. Pirma, jie pabrėžia didelę ginčijamų sprendimų, kuriais uždraudžiama politinė partija ir rimtai apribojama KNK politinė veikla, teisinę reikšmę. Antra, kadangi neįmanoma naudoti prašymo priimti prejudicinį sprendimą procedūros, šis ieškinys dėl panaikinimo yra vienintelė ieškovams prieinama teisių gynimo priemonė. Trečia, EB sutartyje nustatytos sąlygos dėl teisės pareikšti ieškinį turėtų būti aiškinamos atsižvelgiant į pagrindines teises ir ypač į veiksmingos teisminės gynybos apsaugos principą (2002 m. liepos 25 d.

Teisingumo Teismo sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 38, 39 ir 44 punktai). Ketvirta, akivaizdu, kad ieškovai pateikė šį ieškinį kaip dviejų politinių partijų atstovai. Kadangi nagrinėjamos teisės ir interesai yra ne tik ieškovų, bet taip pat ir jų narių, nereikia pernelyg formalizuoti.

- 21 Ieškovai teigia, kad jų ieškinys buvo pareikštas 2002 m. liepos 24 dieną. Kai tik jie buvo informuoti apie tai, kad Pirmosios instancijos teismas negavo ieškinio originalo – nepaisant jų įsitikinimo, kad jis buvo išsiųstas – jie nedelsdami ėmėsi būtinų priemonių šią padėtį ištaisyti. Bet kuriuo atveju, kiek tai susiję su Sprendimu 2002/460, terminų buvo laikomasi. Šis sprendimas yra atskiras sprendimas, priimtas pakartotinai įvertinus PKK įtraukimo į ginčijamąjį sąrašą pagrįstumą.
- 22 Dėl PKK galėjimo pareikšti ieškinį ieškovai mano, kad Tarybos argumentu dėl PKK egzistavimo pradedamos esminės diskusijos dėl jos įtraukimo į ginčijamąjį sąrašą. Tikėtina, kad nagrinėjant bylą Taryba, siekdama pateisinti PKK įtraukimą į ginčijamąjį sąrašą, teigs, jog PKK dar egzistuoja, nors ji remiasi PKK likvidavimu klausimo dėl ieškinio priimtumo nagrinėjimo etape.
- 23 PKK gali pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, nes, pirma, O. Ocalan kaip fizinio asmens teisė pareikšti ieškinį nebuvo ginčijama, nepaisant to, kad jis veikia kaip atstovas. Antra, ta aplinkybė, kad 2002 m. buvo nuspręsta nutraukti bet kurią PKK vardu vykdomą veiklą ir įsteigti naują organizaciją, pagal Bendrijos teisę neturi jokios įtakos PKK galėjimui pareikšti ieškinį. Iš tikrųjų PKK yra tokioje pačioje padėtyje kaip ir likviduojama komercinė bendrovė (2001 m. spalio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Oder-Plan Architektur ir kt.*, C-77/99, Rink. p. I-7355). Be to, Taryba aiškiai nurodė, kad PKK turėjo užtektinai galimybių tą uždrausti. Šiomis aplinkybėmis, remiantis teisingumu ir logika, PKK turi teisę ginčyti ginčijamus sprendimus.

- 24 Dėl KNK ieškovai mano, kad jis yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su ginčijamais sprendimais. Iš visų KNK sudarančių organizacijų PKK buvo pagrindinė organizacija ir abi jos turėjo tą patį tikslą bei tuos pačius politinius uždavinius. Visiškas PKK uždraudimas turi „demoralizuojančių padarinių“ KNK gebėjimui siekti savo tikslo ir šių uždavinių, nors KNK yra vienintelis susivienijimas, galintis jų siekti. Be to, KNK yra neaiškioje padėtyje, kiek tai susiję su jos nariais ir juo pačiu. Dėl nerimo, kad jo lėšos bus įšaldytos arba jis bus apkaltintas padedančiu ir teikiančiu lėšas uždraustai organizacijai, yra gerokai apribojama jo veikla. Šis nerimas buvo ypač rimtas, kiek tai susiję su KADEK, galimu KNK nariu. Taigi KNK veikia savo, visų jo narių ir jo galimų narių, tiesiogiai ir konkrečiai susijusių su ginčijamais sprendimais, vardu.
- 25 Ieškovų nuomone, taisyklėmis dėl teisės kreiptis į teismą Pirmosios instancijos teisme siekiama užtikrinti, kad šalys, neturinčios tikro ryšio su institucijos aktais, negalėtų jų ginčyti. Iš ginčo visiškai aišku, kad šioje byloje taip nėra. Be to, ginčijamais sprendimais automatiškai daromas poveikis ieškovams be valstybių narių įsikišimo. KNK yra išskiriamas tik vieninteliu pagrindu dėl jo istorinio ryšio su PKK. Pagaliau, jeigu PKK neturi teisės pareikšti ieškinio, tik KNK gali užginčyti ginčijamus sprendimus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 26 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį Pirmosios instancijos teismas gali priimti sprendimą dėl nepriimtumo nenagrinėdamas bylos iš esmės, jeigu šalis to prašo. Pagal to paties straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas nusprendžia kitaip, likusi proceso dalis vyksta žodžiu. Pirmosios instancijos teismas mano, kad šioje nagrinėjamoje byloje bylos medžiagos dokumentai suteikia aiškią informaciją ir nėra pagrindo pradėti žodinę proceso dalį. Konkrečiai kalbant, Pirmosios instancijos teismas gali priimti sprendimą dėl prieštaravimo atskirai nuo sprendimo dėl bylos esmės.

- 27 Visų pirma konstatuotina, kad PKK turi būti laikoma tiesiogiai ir konkrečiai susijusia su ginčijamais sprendimais, nes juose nurodytas jos pavadinimas.
- 28 Be to, reikia nurodyti, kad taisyklės, reglamentuojančios ieškinio dėl panaikinimo, susijusio su asmeniu, įtrauktu į ginčijamąjį sąrašą, t. y. asmenų, grupių ir susivienijimų, kuriems taikomos ribojančios priemonės siekiant kovoti su terorizmu, sąrašą, priimtinumą, turi būti nustatytos atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes. Iš tikrųjų, kalbant konkrečiai apie šias grupes arba susivienijimus, gali būti taip, kad jie teisiškai neegzistuoja arba kad jie negalėjo laikytis teisės normų, kurios paprastai taikomos juridiniams asmenims. Todėl, pernelyg formalizuojant, grupės ir susivienijimai tam tikrais atvejais neteks galimybės pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, nors jiems buvo taikomos Bendrijos ribojančios priemonės.
- 29 Pagaliau konstatuotina, kad ginčijami sprendimai buvo panaikinti po to, kai buvo pareikštas šis ieškinys, ir jie ne kartą buvo pakeisti naujais sprendimais. Remiantis nusistovėjusia teismų praktika pagal gero teisingumo vykdymo principą tuo atveju, kai vykstant teismo procesui ginčijamas aktas yra pakeičiamas kitu aktu, kurio objektas toks pat, ieškovas neturi pareikšti naujo ieškinio, o gali išplėsti arba pakeisti savo pirminį pareiškimą, papildydamas jį nauju aktu (18 punkte minėto 2003 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Alpha Steel prieš Komisiją* 8 punktas ir 2003 m. balandžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Hendrickx prieš Cedefop*, C-217/01 P, Rink. p. I-3701).
- 30 Tačiau pagal nusistovėjusią teismo praktiką ieškinio priimtumas vertinamas, kai tik jis pareiškiamas (1984 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bensider ir kt. prieš Komisiją*, 50/84, Rink. p. 3991, 8 punktas ir 2001 m. spalio 8 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nutarties *Stauner ir kt. prieš Parlamentą ir Komisiją*, T-236/00 R II, Rink. p. II-2943, 49 punktas). Taigi net pakeitus ieškovo reikalavimus, kai vykstant teismo procesui priimami nauji aktai, toks pakeitimas negali daryti

įtakos ieškinių priimtinumams, išskyrus sąlygą, susijusią su suinteresuotumo pareikšti ieškinį buvimu. Kalbant apie ieškovų ieškinių priimtinumą pažymėtina, kad jiems nereikia suteikti galimybės pakeisti savo reikalavimus atsižvelgiant į naujus sprendimus, kuriais panaikinami ginčijami sprendimai.

- 31 Reikia išnagrinėti šio ieškinių priimtinumą atsižvelgiant į jį pareiškčius skirtingus ieškovus.

Dėl PKK

- 32 Pagal 28 punkte nurodytus principus O. Ocalan, fizinis asmuo, turi teisę visomis įrodinėjimo priemonėmis įrodinėti, kad jis teisėtai veikia juridinio asmens – PKK, kurio atstovu jis teigia esąs, vardu. Tačiau šiais įrodymais reikia bent jau įrodyti, kad PKK iš tikrųjų norėjo pareikšti šį ieškinį ir kad ji nebuvo trečiųjų šalių, šiuo atveju, atitinkamai vieno iš jos narių, panaudota kaip priemonė (pareikšti ieškinį).

- 33 Taip pat reikia nurodyti, kad Pirmosios instancijos teismas nagrinėdamas ieškinių priimtinumą neturi priimti sprendimo dėl realaus PKK egzistavimo. Nagrinėjant ieškinių priimtinumą klausimas kyla tik dėl to, ar O. Ocalan gali pareikšti ieškinį PKK vardu.

- 34 Pirmą, pažymėtina, kad ieškinį PKK vardu („on behalf“) formaliai pareiškė O. Ocalan.

- 35 Antra, konstatuotina, kad ieškovai teigia, jog PKK buvo likviduota 2002 m. balandį. Be to, pagal ieškinių priede O. Ocalan pateiktus parodymus PKK kongresas paskelbė apie jos likvidavimą ir tuo pat metu priėmė deklaraciją, pagal kurią „bet kuri PKK vardu vykdoma veikla (nuo šiol) laikoma neteisėta“.
- 36 Trečia, konstatuotina, kad ieškovų rašytiniuose dokumentuose O. Ocalan minimas tik kaip PKK atstovas. Niekada nebuvo teigta, kad jis turėjo kokį nors asmeninį interesą panaikinti ginčijamus sprendimus.
- 37 Neįrodę O. Ocalan teisės atstovauti PKK ieškovai, atvirkščiai, teigia, kad PKK nebeegzistuoja. Neįmanoma sutikti, kad nebeegzistuojantis juridinis asmuo, darant prielaidą, jog jis toks yra, gali teisėtai paskirti savo atstovą.
- 38 Tai, kad O. Ocalan negali teisėtai atstovauti PKK, dar labiau pagrindžia jo paties parodymai, pagal kuriuos bet koks PKK vardu atliekamas veiksmas po 2002 m. balandžio mėn. būtų neteisėtas. Pagal šiuos parodymus veiksmai, kurių PKK vardu imasi O. Ocalan, buvo pripažinti neteisėtais paties įgaliotojo.
- 39 Taigi dėl ieškovų Pirmosios instancijos teismas atsiduria paradoksaliaje padėtyje, kur fizinis asmuo, ketinantis atstovauti juridiniam asmeniui, ne tik negali įrodyti, kad jis jį atstovauja teisėtai, bet, be to, pateikia motyvus, dėl kurių jis negali šiam juridiniam asmeniui atstovauti.

- 40 Dėl ieškovo argumento, pagrįsto kitų teisių gynimo priemonių nebuvimu, negalima priimti kiekvieno asmens ieškinio, kuriuo siekiama apginti trečiųjų asmenų interesus.
- 41 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad O. Ocalan savo iniciatyva pareiškė ieškinį PKK vardu, todėl O. Ocalan PKK vardu pareikštas ieškinys nepriimtinas.
- 42 Iš to išplaukia, kad nereikia priimti sprendimo dėl kitų nepriimtimumo pagrindų – vėlavimo pareikšti ieškinį dėl Sprendimo 2002/334.

Dėl KNK

- 43 Pirmiausia konstatuotina, kad KNK ieškiniu, įregistruotu numeriu T-206/02, jau ginčijo Sprendimą 2002/334. Taigi dėl sutampančių dalyko, pagrindo ir šalių šis ieškinys tiek, kiek KNK jį pateikia dėl Sprendimo 2002/334, yra nepriimtinas dėl jau šiuo klausimu jau nagrinėjamos bylos (*lis pendens*).
- 44 Dėl Sprendimo 2002/460 (toliau – ginčijamas sprendimas) aiškiai matyti, kad šis sprendimas yra naujas Sprendimo 2002/334, kurį jis panaikina, atžvilgiu. Viena, Reglamento Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad Taryba nustato, peržiūri ir keičia asmenų, grupių ir susivienijimų, kuriems taikomas šis Reglamentas, sąrašą. Iš to išplaukia, kad Taryba kiekviename naujame akte peržiūri ginčijamą sąrašą. Antra, nauja peržiūra negali apsiriboti tik naujų asmenų arba susivienijimų įtraukimu arba tam tikrų asmenų arba susivienijimų išbraukimu, nes teisinėje Bendrijoje negali būti priimta, kad aktas, kuriuo nustatomos testinės ribojančios

priemonės asmenų arba susivienijimų atžvilgiu, būtų taikomas neapibrėžtą laikotarpį, jei tik šias priemones priėmusi institucija po peržiūrėjimo reguliariai jų neatnaujina. Todėl faktas, kad Sprendimas 2002/334, kuriuo pirmą kartą PKK buvo įtraukta į ginčijamąjį sąrašą, buvo užginčytas, negali sukliudyti KNK dėl *lis pendens* užginčyti Sprendimą 2002/460, kur taip pat yra PKK.

- 45 Dėl KNK ieškinio dėl Sprendimo 2002/460 pagal nusistovėjusią teismų praktiką asociacija, įsteigta ginti teisės subjektų grupės kolektyvinius interesus negali būti laikoma EB 230 straipsnio ketvirtos pastraipos prasme konkrečiai susijusi su aktu, kuris daro poveikį šios grupės bendriesiems interesams ir todėl negali pareikšti ieškinio dėl panaikinimo, kai jos nariai negali to daryti asmeniškai (1962 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes prieš Tarybą*, 19/62–22/62, Rink. p. 943, 960 ir 2001 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hamburger Hafen- und Lagerhaus ir kt. prieš Komisiją*, T-69/96, Rink. p. II-1037, 49 punktas).

- 46 Šioje byloje konstatuotina, kad pagal KNK įstatų 7 straipsnio A dalį KNK tikslas – stiprinti kurdų vienybę ir bendradarbiavimą visose Kurdistano dalyse ir palaikyti jų kovą atsižvelgiant į kurdų tautos svarbiausius interesus. Taigi KNK turi būti laikomas asociacija, įsteigta teisės subjektų grupės kolektyviniams interesams ginti.

- 47 Ši išvada taip pat įrodoma ieškovų argumentu, kad PKK įtraukimas į sąrašą sukelia „demoralizuojančius padarinius“ KNK gebėjimui siekti šio tikslo. Remiantis anksčiau nurodyta teismų praktika jis nėra dėl to konkrečiai su juo susijęs.

- 48 Be to, reikia patikrinti, ar KNK gali pasiremti tuo, kad vienas ar daugiau iš jo narių gali pareikšti ieškinį dėl ginčijamojo sprendimo panaikinimo.
- 49 Kalbant apie PKK konstatuotina, kad ieškovai, teigdami, kad PKK jau nebeegzistuoja, bent jau pripažino, jog PKK nebėra KNK narė. Šiuo požiūriu negalima sutikti, kad ankstesnis asmens priklausymas asociacijai leidžia jai pasinaudoti šio asmens galima teise pareikšti ieškinį. Sutikti su tokiais argumentais iš tikrųjų reikėtų suteikti asociacijai tam tikrą amžiną teisę pareikšti ieškinį nepaisant to, kad ši asociacija jau nebegali atstovauti savo ankstesnio nario interesams.
- 50 Dėl KADEK ieškovai remiasi tuo, kad iš esmės jam, galimam KNK naruui, turėjo įtakos Sprendimas 2002/460, nes jis nebegalėjo įstoti į KNK. Darant prielaidą, kad KADEK galėjo užginčyti Sprendimą 2002/460 šio ieškinio pareiškimo dieną, o tai atrodo įmanoma, ypač, jeigu jis būtų laikomas teisiniu ir (arba) faktiniu PKK įpėdiniu, KNK negali remtis tuo, kad KADEK priklauso jo organizacijai, nes jis jai nebeprisiklauso.
- 51 Galiausiai ieškovai teigia, kad KNK ir jo nariai, apskritai kalbant, yra konkrečiai susiję su ginčijamais sprendimais, nes jų veikla yra ribojama ir jie nerimauja, jog jų lėšos bus išaldytos, jeigu jie bendradarbiaus su į ginčijamąjį sąrašą įtrauktu susivienijimu. Šiuo požiūriu primintina, kad ginčijamajame sprendime nurodytas sprendimas uždrausti perduoti lėšas PKK yra visuotinai taikomas, nes jis skirtas visiems Europos Bendrijos teisės subjektams. Taigi ginčijamas sprendimas taikomas objektyviai apibrėžtomis situacijoms ir turi teisinius padarinius bendrai ir abstrakčiai nurodytoms asmenų kategorijoms (šiuo klausimu žr. 1982 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aluisse Italia prieš Tarybą ir Komisiją*, 307/81, Rink. p. 3463, 9 punktą).

- 52 Primintina, kad fizinis arba juridinis asmuo gali teigti, jog jis yra konkrečiai susijęs su visuotinai taikomu aktu tik tuo atveju, jeigu jis jį paveikia dėl tam tikrų jo ypatingų savybių arba faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų (1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Plaumann prieš Komisiją*, 25/62, Rink. p. 197, 223 ir 1995 m. balandžio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CCE de Vittel ir kt. prieš Komisiją*, T-12/93, Rink. p. II-1247, 36 punktas). Taigi KNK ir jo nariai, lygiai kaip ir kiti asmenys Bendrijoje, yra įpareigoti laikytis ginčijamame sprendime įtvirtinto draudimo tiek, kiek jis yra susijęs su PKK. Tai, kad dėl savo politinių nuomonių KNK ir jo nariai labiau nei kiti patiria šio draudimo poveikį, neindividualizuoja jų bet kurio kito Bendrijos asmens atžvilgiu. Iš tikrųjų tai, kad visuotinai taikomas aktas galėtų turėti skirtingus konkrečius padarinius skirtingiems teisės subjektams, kuriems jis taikomas, negali jų individualizuoti visų kitų susijusių asmenų atžvilgiu, kai šis aktas taikomas remiantis objektyviai apibrėžta situacija (žr. 2000 m. vasario 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ACAV ir kt. prieš Tarybą*, T-138/98, Rink. p. II-341, 66 punktą ir jame nurodomą praktiką).
- 53 Galiausia ieškovai teigia, kad jokia kita teisių gynimo priemonė, išskyrus šį ieškinį, neleistų užginčyti ginčijamo sprendimo, tiek, kiek jis taikomas PKK, teisėtumo.
- 54 Konstatuotina, kad šis teiginys yra klaidingas. Tai, kad KNK pats negali pareikšti ieškinio dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo nereiškia, kad joks kitas asmuo, kuriam šis sprendimas adresuojamas arba yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs, negalėtų pareikšti tokio ieškinio.
- 55 Šiuo požiūriu visuomenei žinoma, kad Taryba savo 2004 m. balandžio 2 d. Sprendimu 2004/306/EB, įgyvendinančiu Reglamento (EB) Nr. 2580/2001 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinančiu Sprendimą 2003/902/EB (OL L 99, p. 28), įtraukė KADEK ir *Kongra-Gel*, dar žinomus kaip PKK, į ginčijamą sąrašą. 2004 m. birželio 25 d. pareikštu ieškiniu, įregistruotu numeriu T-253/04 (OL C 262, p. 28), *Kongra-Gel* reikalavo šį sprendimą panaikinti.

- 56 Kadangi KNK negalėjo remtis tuo, kad vienas iš jo narių gali pareikšti ieškinį dėl ginčijamojo sprendimo panaikinimo, darytina išvada, kad jis nėra konkrečiai su juo susijęs.
- 57 Todėl KNK pareikštas ieškinys dėl Sprendimo 2002/460 yra nepriimtinas.
- 58 Iš to, kas pasakyta, aišku, kad visas ieškinys atmestinas kaip nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 59 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, jie turi padengti Tarybos bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.
- 60 Pagal to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Jungtinė Karalystė ir Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Ieškovai padengia savo ir Tarybos bylinėjimosi išlaidas.**
3. **Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė bei Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Paskelbta 2005 m. vasario 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

H. Jung

Pirmininkas

J. Pirrung